

REPUBLIKA

ŁÓDZ, PONIEDZIAŁEK 20 LIPCA 1925 r.

NUMER POJEDYNCZY 20 GROSZY

REDAKCJA i ADMINISTRACJA, PIOTRKOWSKA 49.
GODZINY PRZYJĘC REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36-43, 36-44.
TELEFON ADMINISTRACJI 22-14.

Rząd koalicyjny w Jugosławii

jest momentem zwrotnym w polityce wewnętrznej tego kraju.

Białogród, 19 lipca

Polska Agencja Telegraficzna.

Prasa uważa dojście do władzy nowego rządu koalicyjnego serbsko-kroackiego za początek nowej ery, mającej decydujące znaczenie dla konsolidacji polityki krajowej.

Dziennik „Wreme” pisze:

Przystąpienie partii kroacko-chłopskiej do większości rządowej i jej udział w rządzie na podstawach konstytucji stanowi szczęśliwą zmianę orientacji naszej polityki wewnętrznej. Taka jest opinia wszystkich tych, którzy zdolni są wznieść się ponad wązkie interesy partynie wówczas, gdy wchodzi w grę dobro publiczne.

W dniu dzisiejszym nowy gabinet został ostatecznie utworzony. W skład gabinetu wchodzi 12 radników i 4 członków partii Radieca. W skład większości rządowej w parlamencie wchodzi 142 radników i 62 z partii Radieca, to znaczy 204 posłów na ogólną ilość 315.

Węgry chcą wysiedlić 20,000 żydów.

Rząd polski protestuje przeciwko temu zarządzeniu.

Rząd polski podjął ostatnimi czasy interwencję w Budapeszcie na rzecz wysiedlanych przez władze węgierskie obywateli polskich, przeważnie żydów z Małopolski, którzy osiedli na Węgrzech częściowo podczas najazdu wojsk rosyjskich na Galicję, częściowo zaś jeszcze przed dwudziestu laty.

Polska stoi na stanowisku, że ludzi tych, którzy się tam urządzili i nabyli prawa pobytu, nie można wykołajać wygnaniem.

Dodajemy, że chodzi tu o blisko 20,000 osób.

500 lotników amerykańskich

ofiaruje Francji swe usługi w Marokku.

Paryż, 19 lipca

Polska Agencja Telegraficzna.

Jeden z 15 lotników amerykańskich, mających udać się niebawem do Maroka, aby walczyć przeciwko rifenom, oświadczył, iż o ile by Francja zechciała skorzystać ze wszystkich zgłoszeń ze strony lotników amerykańskich, zebrałoby się ich w krótkim czasie około 500.

Stinnes sprzedaje swe fabryki w Rosji.

Berlin, 18 lipca.

Donoszą, że krach finansowy, jaki doznał koncern Stinnesa, zmusił dyrekcję tego olbrzyma kapitalistycznego do radykalnych posunięć — sprzedaży szeregu fabryk.

Na pierwszy ogień mają iść fabryki koncernu, znajdujące się w Rosji, zbudowane na zasadzie koncesji otrzymanej od rządu sowieckiego.

Kawiarnia zapadła się w Argentynie.

Londyn, 19 lipca.

Donoszą z Buenos Aires, że największa kawiarnia w mieście zapadła się, grzebiąc kilkadziesiąt osób. Bliższych szczegółów brak.

Minister Skrzyński w Ameryce.

Jak Stany witają polskiego ministra spraw zagranicznych. Zycześliwe stanowisko prasy amerykańskiej wobec Polski.

Waszyngton, 19 lipca.

Polska Agencja Telegraficzna.

Minister spraw zagranicznych Skrzyński przyjechał tu wczoraj rano z Swampscott, rezydencji prezydenta Coolidgea, witany na dworcu przez szefa protokołu oraz personel poselstwa polskiego.

W godzinach rannych minister odbył dłuższą rozmowę, utrzymaną w tonie bardzo przyjemnym. Obaj ministrowie wymienili zdania o wielkich aktualnych zagadnieniach politycznych. Następnie minister Skrzyński odbył konferencję z podsekretarzem stanu Grewem i innymi wysokimi urzędnikami departamentu stanu. Po południu minister w towarzystwie personelu poselstwa i w asyście szefa protokołu wyjechał do Mount Vernon, gdzie złożył wieniec na grobie Waszyngtona, oraz zwiedził dom rodzinny pierwszego prezydenta St. Zjednoczonych.

Następnie minister Skrzyński pojechał na cmentarz w Arlington, gdzie pochowani są polegli w czasie wojny światowej żołnierze amerykańscy. Minister złożył wieniec na grobie nieznanego żołnierza. Przed grobem stanęła specjalna warta dla oddania honorów; warcie ściągnięto natychmiast po złożeniu wienca polskiego.

Również w godzinach popołudniowych złożył min. Skrzyński wieniec na grobie Wilsona.

Wieczorem sekretarz stanu wydał na cześć ministra Skrzyńskiego wielki bankiet.

Waszyngton, 19 lipca.

Polska Agencja Telegraficzna.

Na obiedzie, wydanym przez sekretarza stanu Kelloga na cześć ministra Skrzyńskiego, obecni byli członkowie gabinetu, senatorowie, wojskowi i wyżsi urzędnicy departamentu stanu. Po kolacji obiadu sekretarz stanu wezwał obecnych do wychylenia kielicha na zdrowie prezydenta St. Zjednoczonych, oraz dostojnego gościa ministra Skrzyńskiego.

W dniu dzisiejszym minister Skrzyński przyjął większą grupę dziennikarzy, reprezentujących ogółem 2500 pism amerykańskich.

Prasa amerykańska ujawnia coraz większe zainteresowanie wizytą polskiego ministra spraw zagranicznych.

„World” pisze: Witamy polskiego ministra spraw zagranicznych hr. Aleksandra Skrzyńskiego w St. Zjednoczonych, gdzie ma spędzić 3 tygodnie. Nie ma kraju, w którymby rozwój Polki był

śledzony z taką sympatią jak tu i o rozwoju tym minister Skrzyński będzie mógł nas obecnie poinformować. Polska zniszczona przez wojnę, sterylizowana przez bolszewików i pochłonięta zagadnieniami polityki wewnętrznej nie tylko z powodzeniem odbudowała swój przemysł i doprowadziła do równowagi budżet, ale nadto posunęła się naprzód w dziedzinie zaspokojenia aspiracji politycznej mniejszości narodowych.

W dążeniu do skonsolidowania swych państwo polskie uważa może za dołatką tę okoliczność, że dług narodowy wynosi zaledwie tylko 11 dolarów 80 centów na głowę, podczas gdy u nas dług ten wychodzi do 188 dolarów 86 centów. Podczas gdy ludność nasza jest w znacznej części miejska, w Polsce ludność miejska stanowi zaledwie jedną czwartą część ogólnej ludności. Wiadomym zaś jest, że w Europie ludność rolnicza posiada zdolność szybkiego podźwignięcia się z wstrząśnięć wielkiej wojny.

P. minister Skrzyński, — kończy dziennik, gdziekolwiek zawita w St. Zjednoczonych, wszędzie będzie mógł stwierdzić, że naród amerykański pragnie, aby Polska kroczyła w dalszym ciągu po drodze rozwoju pokojowego.

Węgry—Polska 2:0 (0:0).

Mecz był najmniej interesujący ze wszystkich dotychczasowych spotkań międzypaństwowych.

Kraków, 19 lipca.

Tysiączne rzesze publiczności z nie-małym rozczarowaniem opuszczały boisko po powyższym meczu, piąte bowiem zawody międzypaństwowe z reprezentacją Węgier należały do rzędu bodaj najmniej interesujących ze wszystkich dotychczasowych spotkań międzypaństwowych. Goście węgierscy zaprodukowali grę dość przeciętną tak, iż wybredna

publiczność krakowska doznała niemałego zawodu.

Boisko Wisły zapełnione szalenie publicznością.

O godzinie 6 po poł. wchodzi na boisko drużyna węgierska w dresach o barwach narodowych z herbem państwowym na piersiach.

Gości wita huragan oklasków, orkestra zaczyna grać narodowy hymn węgierski, publiczność wstaje i w skupieniu przysłuchuje się dźwiękom muzyki.

Po odegraniu hymnu zrywają się nowe oklaski, bo oto na zieloną murawę wstępuje reprezentacja polska, przybrana w czerwone koszulki z białym orłem.

Muzyka gra „Jeszcze Polska”.

Za chwilę obie drużyny zbierają się na środek boiska i gromkim okrzykiem witają się wzajemnie.

Reprezentanci PZPN-u wręczają gościom proporzec, poczem sędzia p. Braun z Wiednia daje znak do rozlosowania

boiska, które wypada na korzyść Węgrów.

Ponowny gwizd sędziego zwiastuje rozpoczęcie gry. Drużyny ustawiły się w następujących składach:

Węgry: Weinhardt, Vogel II, Vogel III, Fride, Orth, Nadler, Remay, Tacacs, Holzbauer, Winkler i Jenny.

Polska: Górliż, Kaczor, Olearczyk, Hanke, Gieras, Fichtel, Stonecki, Batsch, Kuchar, Garbień, Szabakiewicz.

Do przerwy gra równa bez czyjejkolwiek przewagi mimo usilnych starań nie przynosi żadnej stronie zwycięskiego punktu.

Po przerwie

Węgry nadawają grze żywsze tempo przyczem uwidacznia się ich lekka przewaga.

Atak Polski dziwnie niedysponowany nie potrafił przeprowadzić ani jednej celowej akcji.

Imiżo kilku murawianych pozycji niezdobył się nawet na honorowego gola.

W 18 min. za wątpliwy faul sędzia dyktuje wolny w stronę Polski, który wykorzystują Węgry uzyskując przez Takacs'a pierwszą bramkę.

Polska zrywa się do odwetu, lecz świetny Orth na środku pomocy trzyma w szachu środkową trójkę naszego napadu. Druga a zarazem ostatnia bramka pada ze strzału Takacs'a w 34 min.

Żonie i kochance przyznano jednakową rentę po zabitym robotniku.

Salomonowy wyrok w Moskwie.

Ryga, 19 lipca.

Donoszą z Moskwy. Odbył się tu ciekawy proces. Pewien robotnik utracił życie podczas katastrofy budowlanej.

Zona zabitego wytoczyła proces o przyznanie jej miesięcznej pensji w wysokości 150 rb.

Jednocześnie z nieco skromniejszym żądaniem, bo 100 rb. miesięcznie, wystąpiła kochanka zmarłego.

Sąd wydał wyrok iście salomonowy — przyznał żonie i kochance po 75 rb. miesięcznie.

Plaga muszek w Neapolu.

Rzym, 19 lipca.

Neapol i okolice nawiedziły chmury fruujących muszek, przybyłych z północnej Afryki.

Muszki te są straszliwą plagą dla mieszkańców, przenikają bowiem w olbrzymich ilościach do domów, ulszcza meble, uniemożliwiając w mieszkaniach pobyt.

Szereg domów ewakuowano z mieszkańców, gdyż nie było sposobu pozbycia się afrykańskich gości.

z podania Remay'a. Liczne obustronne ataki nie przynoszą już zmiany i sędzia p. Braun odgizduje zawody. Co do charakterystyki obu drużyn, zaznaczyć należy, że

Węgry przewyższali Polaków techniką orientacją oraz grą głowy.

Natomiast

Polacy wyróżniali się przebojami

Sędzia p. Braun — przeciętny.

Obiecujące orlecia „hackenkreuzlerowskie.“

Studenci—nacionaliści rozbili konferencję Międzynarodowej Ligi Kobiet w Insbruku.

Były czasy — bardzo stare i odległe czasy — kiedy pojęcie młodzieży identyfikowało się z pojęciem idealizmu — wiary w ludzkość, wolność, sprawiedliwość i inne piękne rzeczy.

Znał takie czasy Zachód ze swoją „wiosną ludów“, znał takie czasy i kraj nasz, mający ongi swoich filomatów i filaretów i piękną tradycję ideową, w szerokie horyzonty zapatrzonej młodzieży...

Po wojnie dziwnie się to odmieniło: dziwnie poszarzało, zbiedniało na świecie — nie tylko pod względem materialnym, — stokroć bardziej pod względem duchowym, etycznym — ideowym, że tak powiemy... Minęła górna i chmurna epoka, kiedy się kopie kruszyło o wyrównanie krzywd i niesprawiedliwości społecznych, — minęły czasy, kiedy się „okiem słońca, ludzkości całe ogromy ogarniało od końca do końca“.

Świat się dziwnie zwięził, ścieśnił — „sarco egoismo“ narodowe przyciemniło najjaśniejsze gwiazdy ideałów — a kto temu nie wierzy — niech posłucha:

Działo się to niedawno, w małej Austrii, w małej i pięknej miejscinie w Alpach tyrolskich, w Insbruku...

Zebrało się w tym Insbruku kilkadziesiąt dobrych i starych pań z całego świata: były angielskie, amerykańskie, francuskie, belgijskie, niemieckie i wiele, wiele innych narodowości.

Panie te, przeważnie sędziwe matrony, zasłużone wielce w dziele niesienia pomocy bliźnim, — wszystkie bardzo czynne ongiś podczas wojny, jako przeciwniczki wojny i pracowniczki międzynarodowego czerwonego krzyża — panie te grupują się dzisiaj wokoło stowarzyszenia, noszącego nazwę Międzynarodowej ligi kobiet „O wolność i pokój“.

Przed laty kilku byłem na jednym z tych kongresów we Wiedniu, widziałem i słyszałem te dobre, choć nieco naiwne niewiasty i... trudno się było oprzeć uczuciu pewnej sympatii...

Spodziewać się po ich działalności zbyt wiele — byłoby oczywiście iluzją! Są to kobiety — tylko kobiety!

Ozywione jaknajlepszą wolą, często w swych przemówieniach zapalne entuzjastki, często naiwne filantropki tylko — ale ostatecznie wszystko razem owiane atmosferą dobroci, prawdziwej i szczerzej miłości dla cierpiącej, złąkanej ludzkości...

Ot, poprostu — matki, siostry, żony — które nie chciałyby doczekać się nowej rzezi międzynarodowej, które nie chciałyby tracić synów, braci i mężów, lub widzieć ich dożgonnego kalestwa...

Tak to wygląda ta Liga kobiet — żywa ilustracja słabości i dobroci, jasnego i szlachetnego poglądu, nieugruntowanego przecież na żadnej szerszej doktrynie społecznej, nieopierająca się na żadnej potęgze świata tego.

Rok rocznie zbierają się te dobre, stare panie gdzieś indziej — w innym pięknym mieście europejskim — rok rocznie konwersują między sobą, jakby, to dobrze i pięknie mogło być na świecie gdyby ludzie byli dobrzy i światli i jak, niestety, jest jeszcze źle, ciemno i zimno... Ale przy sposobności urządziła się kilka pięknych wycieczek towarzyskich, kilka ładnych koncertów — i jest narazie miło, ciepło i przyjemnie — i nikomu nie zawadza, nikogo niczem nie razi...

Tak było dotychczas!

W roku bieżącym, w Insbruku stało się nieco inaczej!

Insbruk jest jak wiadomo, miastem uniwersyteckim, — i jako taki posiada sporą ilość młodzieży akademickiej — niemieckiej — która jest politycznie zu-

pełnie wyrażnie zorientowana, to znaczy nastrojona w duchu... ex-oficerów niemieckich...

Ci młodzieńcy należący do najrozmaitszych związków i organizacji „byłych bojowników frontowych“ — poprostu mówiąc, zwyczajni „hackenkreuzlerzy“ — poculi się do żywego dotknięci kongresem Ligi kobiet i postanowili go uniemożliwić!

Nowocześni rycerze są jednak po swojemu „rycerscy“ — ich pojęcia pod tym względem niczem nie przypominają ani ideałów Schillerowskich, ani nawet etycznych pojęć o należnym kobiecie szacunku i poszanowaniu... z epoki średniowiecznej.

Cofnęliśmy się wstecz nieco dalej! I młodzi „bohaterzy“ obsadzili wszelkie galerie i krzesła na sali obrad, i dziłkim wyciem, ordynarnym wykrzyknikami i hałaśliwym zachowaniem uniemożliwili obrady!

Zwyciężyli! Nie pozwolili dojść do głosu delegatce kobiet czeskich, nie pozwolili przemawiać francuzce, ani niem-

ce, ani angielsce — żadnej! Zwycięstwo na całej linii!

Na nic się nie przydała interwencja milicji, która chciała uciszyć niesfornych choć „akademickich“ paniczek — nie mogli poradzić prości robotnicy przeciwko przewadze liczebnej „bojowników frontowych“ — na nic się też nie przydała interwencja policji!

Zwycięstwo na całej linii!

Następne posiedzenie, na którym pani Ducheur miała referować na temat „Wiedza a pokój“ zostało już przez rząd krajowy Styrii... zabronione, by „nie wywoływać jeszcze większych zaburzeń“.

Zaś przywódca „akademików“ w Insbruku wyjaśnił, że opozycja studentów była skierowana nie tyle przeciw cudzoziemcom, ile przeciw Niemcom, które — jak naprzykład panna Lili Janasch — ośmieliły się twierdzić, że Niemcy spowodowały wybuch wojny — i nawet pułkowały tego rodzaju książki, jak nap. „Niemieckie okucieństwo w Belgii podczas wojny“!

Ford zabija sztukę Ameryki.

Przemysł jedzie windą na 80-te piętro — poezja wdrapuje się po schodach zaledwie na 30-te.

W stosunku do zagadnień z dziedziny sztuki społeczeństwo amerykańskie dzieli się na dwa wzajemnie zwalczające się obozy:

Jedni uważają, że kwintesencją wszelkich problemów artystycznych jest praca, wzniesiona do wyżyn sztuki i zastępująca ją całkowicie pod względem przysparzania wrażeń emocjonalnych, drudzy natomiast abstrahują zupełnie sztukę od życia, uważając, że praca, jako symbol wyzysku ze strony kapitalistów amerykańskich nie może być Bogiem w świątyni sztuki.

Na tem tle wywiązała się w prasie amerykańskiej ostra polemika.

Doskonale redagowane czasopismo pod nazwą „The Freeman“ występuje przeciwko „nowym zakusom reakcji“, identyfikując upożytkowanie pracy z nowym środkiem walki w rękach plutokracji amerykańskiej, która zrozumiała nareszcie, że sztuka jest największą siłą w walce klasowej.

Świat pracy mógłby być światem poezji tylko wówczas, gdyby zmieniły się warunki wytwórczości, które obecnie przyniatają klasę robotniczą.

W jaki sposób robotnik może zachwycić się pracą, która nie może zaspokoić nawet jego najelementarniejszych potrzeb?

Jakie może czerpać natchnienie w poezji miasta, które zostało zbudowane na fundamencie z jego krwi i potu.

Ameryka — kraj wyrobów Forda, potężna fabryka myśli i niewyczerpana studnia energii życiowej nie uznaje poetyckiego liryzmu, zasklepionego wokół egoistycznych uczuć i błahego erotyzmu.

Poezja amerykańska rabie toporem stromym, drapie niebo, jak sześćdziesięcioletnia kamienica, jedzie windą i aéroplanem, a przedewszystkiem żyje, zmienia się, przybiera coraz to nowe kształty, jest w ciągłym, nieustannym ruchu.

Wybitnie wyróżniającą się jednostką wśród najmłodszej plejady twórców amerykańskich jest młoda ale niezmiernie ciekawa poetka, pani Amy Lowell.

Jej poezje, zawierające prócz ogromnego zasobu indywidualności, wyolbrzymioną talentem siłę wczuwania się w masę robotniczą — znalazły popularność w całej Ameryce, godząc oczywiście ostrzem myśli w tych, którzy starają się zdetrzonizować poezję i osadzić na tronie żyłasta, masykularna dłoń, wykuwającą młotem nowe jutro.

Piewca uciśnionych tym razem nie robotników, lecz nie mniej przez to obarczonych niewolnictwem — murzynów jest Karol Sandburg, włóczęga wielkomiński, którego książka p. t. „The Congo“ wywołała w świecie krytycznym bardzo wiele uwag.

Edin Arlington Robinson trzyma się jeszcze starych zasad tradycyjnych, nie umie się wczuć w nowy rytm życia amerykańskiego i z tego powodu cieszy się słabszym powodzeniem.

Karol Sandburg i Amy Lowell — są to dwa filary, na których opiera się gmach współczesnej poezji amerykańskiej.

Mniej okazałe przedstawia się krytyka literacka.

„Letters and Leadership“ Wan Wyck Brooks'a są to studia z czasów jeszcze przedwojennych, które z niewiadomych przyczyn ukazały się dopiero teraz na półkach księgarskich.

W dziedzinie dramatu scenicznego prym trzymają w dalszym ciągu Sinclair Lewis i Eugenie O'Neill.

W każdym bądź razie tempo rozwoju literatury amerykańskiej nie dorównywa szybkiemu pędowi życia.

Drapacze nieba rosną coraz wyżej dochodzą do osiemdziesięciu pięt, podczas gdy poezja z trudem wdrapuje się na trzydzieste piętro — po schodach.

Joter.

Sady robotnicze w Niemczech.

Berlin, 19 lipca

Agencja Wschodnia.

Gabinet Rzeszy rozpatrywał dziś projekt ustawy o sędziach robotniczych.

Według tego projektu, wszystkie sprawy, wynikłe na tle tarć robotników z pracodawcami, rozpatrywane będą przez te sądy.

Projekt przewiduje również i II instancję, do której będzie się można odwołać i do której dopuszczeni będą obrońcy.

Projekt przedłożony zostanie w najbliższych dniach radzie gospodarczej Rzeszy, poczem przesłany zostanie znów do parlamentu.

Morze polskie.

Przesilenie rządowe w Gdańsku.

Nacionaliści przeszli do opozycji.

Agencja Wschodnia.

Gdańsk, 19 lipca

Przesilenie rządowe trwa tutaj w dalszym ciągu.

Prowadzone narady, zmierzające do jaknajszerszego zakwalifikowania przesilenia, napotyka na poważne trudności wobec niepojedynego stanowiska partii niemiecko-narodowych, która przechodzi obecnie do opozycji.

Koalicja stronnictw mieszczańskich nie jest obecnie możliwa, wobec czego prowadzone są rokowania między liberałami, centrowcami a socjalistami, o utworzenie rządu, mającego zapewnioną większość, wobec przejścia nacionalistów do opozycji. Rokowania te przedstawiają duże trudności, socjaliści są jednak podobno zdecydowani zrezygnować z dotychczasowego programu za cenę ustępstw politycznych. Stanowisko socjalistów wyjaśni się ostatecznie na jutrzejszym posiedzeniu.

Już obecnie krąży pogłoski, że socjaliści zmierzają do utrzymania dotychczasowej polityki wewnętrznej, natomiast w polityce zagranicznej (?) zamierzają pójść w odniesieniu do Polski po linię najmniejszego oporu. Nadto noszą się socjaliści z myślą przeprowadzenia gruntownej redukcji wśród urzędników celnych, policyjnych i innych, chcąc wszelkimi środkami dążyć do go spodarczej odbudowy Gdańska. Socjaliści wychodzą z założenia, że obowiązkiem ich jest wydobycie wolnego miasta z ciężkiej sytuacji, w którą wpchnęła je bezrozumna polityka nacionalistów.

Granice portu gdańskiego.

Polska Agencja Telegraficzna.

Genewa, 19 lipca

Wczoraj zebrała się wyznaczona przez Ligę nar. komisja dla wykreślenia granic portu gdańskiego.

Na tem pierwszym posiedzeniu komisja zapoznała się z przedłożonym jej materiałem i postanowiła dzisiaj wyjechać do Gdańska dokąd przybędzie dnia 19 bm. W Gdańsku komisja zamierza pozostać kilka dni, poczem powróci do Genewy, gdzie będzie kontynuowała swe prace. Komisja składa się z następujących osób: szwajcarsa pułk. de Revrier, brazylijczyk don Tarroosa, belga Hostiera i holendra Scheudera.

Korytarz im przeszkadza w rozwoju Królewca.

Polska Agencja Telegraficzna.

Królewiec, 19 lipca

Podczas zjazdu wszechniemieckiego wydawców gazet przemawiał burmistrz Królewca dr. Goerdeler, charakteryzując ciężkie położenie Królewca, oddzielnego od Rzeszy przez korytarz polski, a od Rosji szeregiem nowopowstałych państw. Królewiec broni się przeciwko przerzuceniu dróg komunikacyjnych, tworząc organizacje takie, jak targi królewskie, rozbudowę portu oraz organizację komunikacji lotniczej. Korytarz polski nazwał burmistrz rary, która nigdy nie da się zagoić i wzywał obecnych do niezapominania w Rzeszy o walce, jaka prowadzi Prusy Wschodnie o utrzymanie niemieczyny na Wschodzie Europy.

W CZECHACH NIE BĘDZIE KRYZYS GABINETOWEGO

Polska Agencja Telegraficzna.

Praga, 19 lipca

„Prager Tageblatt“ donosi, że kryzys gabinetowy ma zostać zażegnany przez deklarację rządu. Na wczorajszym posiedzeniu rady ministrów minister Benes referował sprawę nuncjusza papieskiego.

ZABURZENIA NA SUMATRZE.

Polska Agencja Telegraficzna.

Berlin, 19 lipca

W Makassar i Medan na Sumatrze wybuchł wśród ludności niepokój. Rozdawano ulotki, wzywające chińczyków do stawienia oporu władzom policyjnym. Między policją a chińczykami doszło do starć, po obu stronach są ranni.

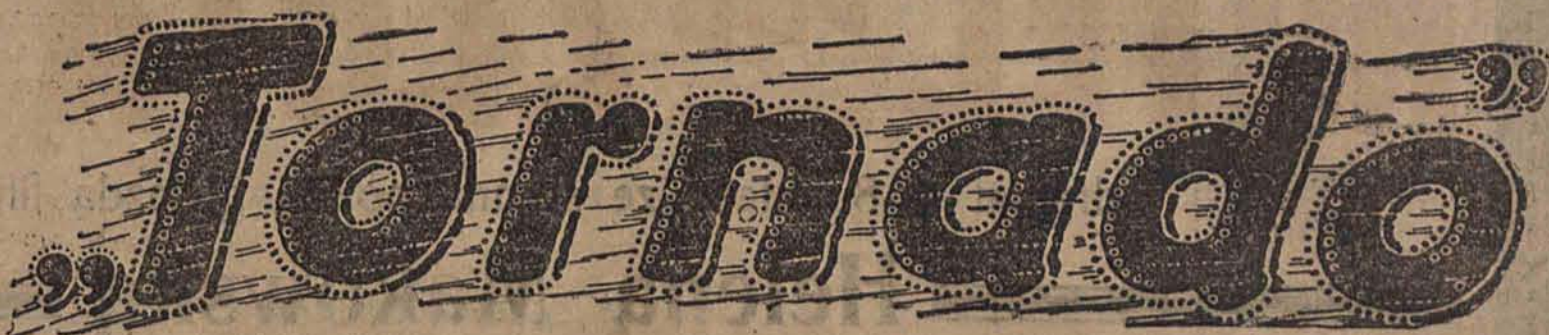

TORNADO —
TORNADO —
TORNADO —
TORNADO —

to nie deszcz ulewny, nie cyklon, nie huragan, nie tajfun!
to potwornie rozpetany żywioł, niszczący ogromem swej potęgi wszystko żyjące i nieżyjące.
to obraz, który techniką filmową prześcignął wszystko co dotąd się widziało.
dramat dwójga zakochanych osób, przeżycia których szczerze wzruszają widza

Dziś i dni następnych!

Trzeba widzieć!!!
aby zrozumieć!!!

KINOTEATR REDUTA

Narutowicza 20 tel. 50.

CENY MIEJSC OD 1 ZŁ.

Początek seansu o godz. 5-ej, w soboty i niedziele o g. 4. Ostatni seans o g. 10.

Dziś i dni następnych!

Wielki podwójny program!

„Żywy Posąg”

dramat współczesnych Włoch w 6-ciu wielkich aktach.

— w roli głównej
słynna gwiazda filmowa

Almirante Manzini

— oraz 6-aktowe nieśmiertelne arcydzieło —

7274

Gogola

„REWIZOR”

Wiadomości bieżące.

LIPIEC

20

PONIEDZIAŁEK

Dziś: Czesława
Jutro: Prakseidy, Daniela

Wschód słońca o g. 3.34
Zachód o g. 7.50
Wsch. księżycy o g. 1.12
Zachód o g. 3.41
Długość dnia 16.20
Ubyło dnia g. 0.28

Izby handlowe wszystkich krajów zbiorą się we Lwowie.

Tak projektuje ministerium przemysłu i handlu.

Ministerium przemysłu i handlu postanowiło podjąć oficjalne kroki w kierunku zorganizowania międzynarodowego zjazdu izb handlowych we Lwowie podczas tegorocznych targów Wschodnich.

Według projektu zjazd ten objąć ma izby wszystkich państw i krajów, które w naszym bilansie handlowym odgrywają lub odegrać mogą poważną rolę.

W Piotrkowie coraz lepiej...

Uruchomiono fabrykę papieru i szereg mniejszych zakładów przemysłowych.

Jak się dowiadujemy z tutejszego związku robotniczego, nieczynna od lutego Sp. Akc. w Piotrkowie, fabryka papieru, należąca do A. Moesa — Pilica, zo staje w najbliższych dniach uruchomiona.

Zajęcie znajdzie tam kilkuset robotników, którzy tak dotkliwie odczuwali zamknięcie fabryki w ciągu 6 miesięcy.

Jednocześnie dowiadujemy się, że w Piotrkowie stan bezrobocia uległ polepszeniu, gdyż szereg fabryk mniejszych został już uruchomiony. (p)

Jak za czasów inkwizycji.

Zwyrodniały czeladnik przypiekał 7-letniemu chłopcu gorącym żelazem ciało.

Erwin Bau, czeladnik krawiecki Michała Kędzi, (Napiórkowskiego 57) zamordował syna swego szefa, 7 letniego Tadeusza do mieszkania i żelazem gorącym przypiekał mu ciało.

Do chłopca zawezwano lekarza, który udzielił mu doraźnej pomocy.

Jakie podatki płacić będziemy w lipcu?

Termin spłat miesięcznych podatku przemysłowego upłynął już 15 lipca.

Izba skarbowa przypomina raz jeszcze wszystkim płatnikom, że w miesiącu lipcu przypadają do zapłaty następujące ważniejsze podatki bezpośrednie:

1) Podatek od nieruchomości miejskich i niektórych budynków wiejskich za pierwszy kwartał roku b. do dnia 31 lipca.

2) Podatek przemysłowy od obrotu za pierwsze półrocze roku b. według własnych obliczeń od przedsiębiorstw sprawozdawczych, posiadających świadectwa handlowe 3 i 4 kategorii i świadectwa przemysłowe 6, 7 i 8 kategorii oraz od zajęć przemysłowych, samodzielnych i wolnych zajęć zawodowych do dnia 1 sierpnia.

3) Miesięczne spłaty podatku przemysłowego od obrotu z poprzedniego miesiąca (termin upłynął już 15 lipca).

4) Podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytury itp. w ciągu 7 dni po dokonaniu potrącenia.

5) Nadto płatne są podatki na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w lipcu. (p)

Wypadki.

OTRUCIE NAFTA

14-miesięczna Janina Kaźmierczak w mieszkaniu rodziców, Wiznera 41, przez nieroztropność napila się nafty, wskutek czego uległa otruciu.

Lekarz pogotowia, po przepłukaniu dziecku żołądka, pozostawił je na miejscu.

ZAMACHY SAMOBÓJCZE

Bezdomny żebrak 33-letni Kazimierz Kaźmierczak na podwórzu domu nr 14 przy ulicy Cegielińskiej, targnął się na swe życie przez wypicie jodyny.

Po przepłukaniu żołądka lekarz pogotowia odwiózł go do Zbiorni.

W korytarzu domu nr. 27, przy ulicy Juliusza, 42-letnia robotnica fabryczna Marta Zygel w celu samobójczym napila się esencji octowej.

Lekarz pogotowia udzielił desperatce pomocy, poczem odwiózł ją do szpitala Poznańskich.

NAGŁY ZGON.

W mieszkaniu przy ulicy Pomorskiej 101 zmarła nagle handlująca 40-letnia Berta Kamińska.

Lekarz pogotowia skonstatował zgon

Dr. Justman

powrócił.

Zielona 17.

Kobieta, wino i śpiew.

Wesoła zabawa przy ulicy Grabowej.

Zamieszkała przy ulicy Wilczej 10 Feliksa Majazińska zameldowała w XI kom. P. P., że wczoraj, wraz z koleżanką przechodziła ulicą Emilii i spotkała znajomego Franciszka Jędrzejewskiego który prosił ją i jej koleżankę Helenę Janakównę, by udały się z nim na zabawę przy ulicy Grabowej.

Gdy weszły do mieszkania zastały jeszcze dwóch mężczyzn: Mieczysława Sęka i Tadeusza Nawrockiego.

Zaczęła się zabawa w czasie której wypito sporą ilość alkoholu i piwa, a następnie Nawrocki zamknął drzwi na klucz zagasił światło i dokonał na niej gwałtu.

Policja wszczęła w tej sprawie dochodzenie.

Wojskowi a sprawy patentowe.

Władze wojskowe podają do wiadomości, że ministerstwo przemysłu i handlu zawiadomiło wojskowość, iż wszelkie sprawy związane z wynalazkami, wzorami użytkowymi i zdobniczymi oraz znakami towarowymi, wchodzące w zakres działania urzędu patentowego, ministerstwo przemysłu i handlu o ochronie wynalazków i znaków towarowych — będzie w łonie ministerstwa spraw wojskowych prowadził departament przemysłu wojennego. (p)

Aresztowanie bandy Bobka na Wołyniu.

Z Kowla donoszą:

Policja kowelska aresztowała dwu członków niebezpiecznej bandy Bobika.

Jednego z bandytów, niejakiego Rożka aresztowano w miejscowości Lubomla i osadzono w areszcie tymczasowym, na posterunku w gminie Kukuriki.

Tymczasem, Rożek, korzystając z ciemności, wyłamał kratę w oknie aresztu i usiłował zbiec.

Dyżurny policjant puścił się za nim w pogon i strzelił do uciekającego z karabinu, kładąc go trupem na miejscu.

Aresztowany we wsi Czarnopolczy kolega Rożka, Iwan Onszyszczuk, również usiłował zbiec eskortującemu go posterunkowemu, skutkiem czego został postrzelony i odesłany do szpitala w Maciejowicach.

Obaj bandyci mają na sumieniu szeregi napadów rabunkowych, a w szczególności na gajowych lasów rządowych.

Aresztowanie komunistów w Siedlcach.

Siedlecka policja polityczna aresztowała miejscową „jacejkę” w liczbie 12 osób, przy których znaleziono liczny materiał dowodowy w postaci odezw i broszur o treści przeciwpaiswowej.

Raid samolotów polskich nad Hiszpanią, Francją i Włochami.

Pozostała w Paryżu eskadra polska, złożona z 12 samolotów, odleciała wczoraj zrana z lotniska, koło Etampes, pod przewodnictwem mjr. Praussa do Lugdunu, gdzie spotka się z eskadrami, która wyleciała zeszłego dnia do Hiszpanii pod dowództwem gen. Zagórskiego. Jak wiadomo, do Madrytu udał się sam gen. Zagórski. Reszta samolotów pierwszej eskadry, w liczbie 5, pozostała w Biarritz, nie mogąc z powodu nieustannych mgieł i deszczów podejmować przelotu nad Pirenejami. Samoloty te odleciały wczoraj z Biarritz do Lugdunu przez Tuluzę i Nimes, gdzie spotkały się z gen. Zagórskim, powracającym z Hiszpanii. Spotkanie obu eskadr w Lugdunie nastąpi dziś popołudniu. Z Lugdunu samoloty odlecają do Turynu.

